مردم سالاری

حاکمیت حق مردم است

شنبه ۲۲ آبان ۱۴۰۰ - ۷ ربیع‌الثانی ۱۴۴۳ - ۱۳ نوامبر ۲۰۲۱ - سال بیستم - شماره ۵۵۷۱ - ۱۲ صفحه - ۵۰۰۰ تومان

مردم اگر خدا را در نظر می‌گرفتند دچار مشکلات معیشتی نمی‌شدند

صفحه ۲

درخواست تضمین لغو تحریم‌های ایران پیش از مذاکرات وین

صفحه ۳

«مردم‌سالاری» لایحه دولت برای حذف ارز ۴۲۰۰ تومانی و افزایش یارانه نقدی را بررسی می‌کند

حذف ارز ۴۲۰۰ تومانی را به افزایش یارانه نقدی گره نزنید

صفحه ۵

لغو قیمت‌گذاری دستوری خودرو به دستور رئیسی لغو شد!

«دستور رئیس جمهور» در مقابل «مصوبه سران قوا»

صفحه ۳

وزیر پیشنهادی آموزش و پرورش، شایعات را تایید کرد

پیش از نسبت فامیلی با زاکانی دوست بودیم!

صفحه ۲

رئیس اداره بیماری‌های قابل پیشگیری با واکسن وزارت بهداشت عنوان کرد

احتمال تزریق دوز بوستر فقط با واکسن‌های ایرانی

- ✓ جزئیات پروتکل‌های بهداشتی الزامی برای بازگشایی مدارس
- ✓ اجرای محدودیت‌های هوشمند کرونایی از ابتدای آذرماه

صفحه ۴

رکورد ۶ ماهه قیمت سکه و طلا شکست

صفحه ۵

قطعنامه تاریخی حزب کمونیست چین اعلام شد

تثبیت «شی» در مقام «مائو» پدر چین

گروه بین‌الملل – سعید تهرانی: کمیته مرکزی حزب کمونیست چین عصر‌پنجشنبه پشت درهای بسته قطعنامه پیشنهادی شی جین پینگ، رئیس‌جمهوری این کشور درباره تاریخ حزب را تصویب کرد. طبق این سند، شی جین‌پینگ، رئیس‌جمهور چین جایگاهی برابر با مائو تسه تونگ، بنیانگذار چین کمونیست خواهد داشت.

صفحه ۱۱

سرمقاله

آیا به پایان عصر ایدئولوژی‌های اقتصادی نزدیک شده‌ایم؟

محمد آخوندپور امیری

در فضای گفتمانی امروز نظاره‌گر دو ساحت در دو سوی میدان مناظره‌ها بوده و هستیم که از جهان غرب و بحران‌های آن و بدیل‌های احتمالی سخن می‌گویند. بخشی از این فضای گفتمانی باور دارد که جهان غرب، دهه‌های متمادیست که در بحرانی عمیق فرو رفته است و دیرزمانی به طول نخواهد انجامید که این جهان از درون خواهد پاشید و باید نظاره‌گر ظهور نظم نوینی در ساحت نظام‌های سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی غرب باشیم. در این میان از اندیشه‌های نهفته در گفتمان‌های ارزش محور و معنا کاو کنونی به عنوان بدیلی جدی برای جایگزینی گفتمان نئولیبرال غرب یاد می‌کنند و آنگاه از قدرت این گفتمان سخن می‌گویند چشمه‌ایشان پیروزمندانه برق می‌زند و غرورمندانه تمام توطئه‌های امروزین جهان غرب را به این امر ارجاع می‌دهند که آنها نیز دریافته‌اند که بدیل جدی در برابر غرب مادی‌گرا، تنها گفتمان‌های معنامحور خواهد بود.

اما در آن سوی میدان گفتمانی، اندیشمندانی قرار دارند که ضمن آنکه یارها تاکید کرده‌اند «جهان غرب دچار بحران است و این بحران به هیچ وجه کتمان کردنی نیست» اما اساساً با این نوع طرز تلقی آرمان‌گرایانه که گفتمان‌های ارزش محور و معناگرا، بدیل جدی گفتمان غرب خواهند بود به بستری‌ای گفتمانی می‌نشیند و این اندیشه را نوعی خوش‌بینی ساده‌لوحانه می‌پندارند. اما شاید به نوعی بازبینی تاریخ اندیشه سیاسی جهان غرب، دوره‌های بحران این جوامع و نحوه عبور از بحران‌های عظیم بتواند ذهن ما را به واقعیت امروز نزدیک‌تر کند و از حماسه‌سرایی‌های رویایی و دور از ذهن رها سازد. آنگاه که جهان غرب در دوره‌های میانه دریافت که از دل نظام‌های فئودالی و سیستم ارباب و رعیتی و جزیره جزیره نمودن محدوده حاکمیت‌ها هیچ پیشرفتی را به چشم نخواهد دید؛ آنگاه که ماکیاولی نهیبی گوشخراش بر سر ایتالیایی‌های زمانه خود سر داد که بیش از این رنج بسر خودرگی ناشی از شکست‌های متعدد را به جان نخرید و دیل حاکمیت پر قدرت، این ویرانی‌ها را درمان کنید؛ آنگاه که توماس هابز خسته از عرصه جنگ‌های داخلی در لویاتان خود شرح داد که چنانچه امنیت و آسایشی می‌خواهید باید از دل یک حاکمیت پر قدرت جست‌وجو کنید و دهه‌ها فکت تاریخی دیگر، همگی ذهن ما را بدین سو رهسپار خواهد کرد که از همان زمان، جهان غرب سیطره اندیشه‌های اومانیستی را در ساحت نظام فکری خود پذیرفت و راه خود را انتخاب کرد بگذارید پیشتر بیاییم و نیم نگاهی به قرن بیستم بیندازیم، قرنی پر آشوب و خسته از دل جنگ‌هایی فرسایشی و خانمان برانداز؛ از تحلیل علل پدیداری آلمان هیتلری و جامعه آنومی گشته آلمان آن روزگار، از دل بحث و جدل‌های متفکرینی چون هانا آرنت، مارکوزه، پوپر و... که بگذریم، بحران‌های اقتصادی جهان غرب درس‌های بی‌شماری برای این روزهای ما دارد یک نمونه تاریخی آن بحران دهه ۱۹۳۰ جهان غرب است که پایه‌های اقتصاد لیبرالیسم کلاسیک را به سختی در گل فرو برد. بحران به قدری عمیق شد که بسیاری از آنهایی که در جبهه مخالف لیبرال‌ها قرار داشتند همانند گفتارهای امروز گفتمان ارزش محور از پایان عصر ایدئولوژی لیبرالیسم در آینده‌ای نزدیک سخن می‌گفتند. اما همان نظام سرمایه‌داری، در دل خود «جان مینارد کینز»ی را متولد ساخت که در سایه نظریه لیبرالیسم مدرن، صورت جدیدی از نظام لیبرالیستی را پیش روی جهان غرب قرار داد تا از فروپاشی آن جلوگیری کند.

او که سعی کرد بخش‌هایی از ایدئولوژی سوسیالیسم و دخالت موثر دولت در امر اقتصاد را در قالب اندیشه «دولت رفاه» تئوریزه کند به خوبی توانست حداقل به مدت چهار دهه جهان لیبرالی غرب را از خطر سقوطی حتمی نجات دهد تا پس از آن اقتصاد نئولیبرال سر برآورد.

و اما امروز نیز باز شاهد آنیم که برخی از مرگ نئولیبرالیسم سخن می‌گویند. ناگفته پیداست که اندیشه لیبرالیسم در کلیت خود (چه با آن همدل باشیم و چه نباشیم) تا بدین جای کار توانسته بحران‌های پیش روی خود را با یک بازنگری اساسی در عملکرد گذشته خود و یک آسیب‌شناسی جدی از سر بگذراند. شاید همین پتانسیل و توانمندی در حل بحران‌ها باعث شده که پیش‌بینی‌های مارکس، انگلس و لنین تا به امروز محقق نگردند و اساساً ظهور اندیشه‌های سوسیالیسم تاکنامی افرادی چون «برنشتاین» که بعدها در ساحت‌های متفکر اندیشه‌های چپ ظهور و بروز نمود به دلیل همین سرخوردگی از